

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN ÅRSMELDING 2020

Stiftelsen Kirkens Familievern

Stiftelsen Kirkens Familievern (SKF) er en ideell diakonal aktør innen familievern med driftsavtale med Bufdir/Bufetat om leveranse av familievern tjenester. Det er 10 familievernkontor fra Finnmark i nord til Rogaland i sør i SKF og 185 ansatte.

HER FINNER DU KIRKENS FAMILIEVERN I NORGE:

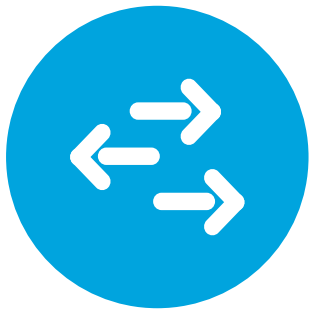
- Øst-Finnmark
- Mosjøen
- Trondheim
- Haugaland
- Sør-Rogaland
- Øvre Telemark
- Ringerike-Hallingdal
- Follo
- Otta
- Christiania

INNHOOLD

Stiftelsen Kirkens Familieverns arbeidsområder	3
Direktørs beretning	4
HÆ – kva skjer?	5
Erfaringer med digital parterapi på Familievernkontoret Christiania	6
Nettbasert erfaringsdeling i parterapi	10
Familieliv i potensielt sårbare familier under covid-19-pandemien	12
Ikke bare trønderbart og skinnvest	14
En modig gutt og hans «sjalusi»	18
Gruppetilbud til foreldre som opplever samværsvegring fra barna etter samlivsbrudd	20
Bo-boken – et verktøy til hjelp for barna når foreldre skiller lag	21
Sinnemestringskurs ved familievernkontoret i Sør-Rogaland avd. Stavanger	22
Prøveprosjekt med EFST gruppetilbud for foreldre med barn i fosterhjem eller barnevernsinstitusjon	24
Styrets årsberetning 2020	26
Stiftelsesstyret	29
Ledergruppen i Stiftelsen Kirkens Familievern	30
Statistikk	31

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERNS ARBEIDSOMRÅDER

SAMTALETILBUD

Familievernkontorene tilbyr samtalebehandling for par, familier og enkeltpersoner som ønsker hjelp til å mestre mellommenneskelige utfordringer og kriser. Parsamtaler har i alle år vært familievernets kjernevirksomhet, og kontorene tar imot alle typer par- og familier: heterofile, homofile, kjærester, samboere, gifte eller par som har inngått partnerskap. Familievernkontorene prioriterer unge par, familier med barn og samtaler med barn.

MEKLING

Alle par som skal flytte fra hverandre, og som har barn under 16 år, må møte til lovbestemt mekling. Målet med meklingen er å få en god start på det videre foreldresamarbeidet, og å lage en avtale som viser hvordan foreldrene vil fordele foreldreansvar, bosted og samvær for felles barn. Avtalen skal legge vekt på hva som vil være den beste ordningen for barna. Forskning har vist at det er en høy risiko for barn å vokse opp i hjem med store konflikter. Meklingen setter barna i fokus og har som mål å hjelpe foreldre til å være gode foreldre selv om de ikke er par lenger.

KURS

Å leve i et parforhold kan være fantastisk, men det er også hardt arbeid. Stiftelsen arrangerer samlivskurs som kan hjelpe par til å få det enda bedre i sine liv, samt håndtere ulikheter på en god måte.

DIREKTØRS BERETNING

RESPEKT, VIDSYN,
VITALITET, HÅP

Solveig Kopperstad Bratseth
Direktør

Året startet med stor tro på at NOU 2019:20 *En styrket familietjeneste* skulle gi økt politisk oppmerksomhet på familievernet. Stiftelsen Kirkens Familievern leverte en fyldig og tydelig høringsuttalelse i løpet av våren, og vi forventet at det skulle komme en Stortingsmelding om familievernet i løpet av året. Men slik ble det ikke.

Det vi fikk dette året var ingen helt forberedt på. Vi fikk anderledesåret 2020 med Korona pandemien.

12.mars fikk vi meldingen om strenge smittevernstiltak. Noe som bla førte til stengte familievernkontor i flere uker. Det tok to uker før telefonlinjene ble åpnet og fem uker før videokonsultasjoner ble tillatt. Mange ledere og ansatte var bekymret for klientene og vi purret på for å få lov å tilby digitale tjenester.

Statistikken viser dessverre en nedgang i antall saker, konsultasjoner og barns delta-

kelse fra 2019 til 2020. Nedgangen skyldes koronapandemien, som blant annet førte til en nedstengning av hele familievern-tjenesten i en periode i mars 2020. Vi erfarte i tillegg at mange klienter avlyste eller omberammet sine avtaler, grunnet symptomer, karantene eller andre koronarelaterte årsaker. Det ble etter hvert åpnet for digitale avtaler i kliniske saker, men langt fra alle saker egnet seg for dette tilbudet. Det ble utfordrende å administrere barns deltakelse i digitale møter, i tillegg til saker der foreldre hadde et konfliktfylt samarbeid om barn.

Det har vært en bratt læringskurve, men alle ansatte har gjort en kjempeinnsats for å kunne gi et best mulig tilbud til alle som ber om bistand eller som skal ha mekling. Vi har fått en kompetanse på bruk av digitale løsninger som vi helt sikker vil dra nytte av og benytte også etter pandemien.

Til tross for pandemien og smitteverntiltakene har Stiftelsen Kirkens Familievern

fortsatt sitt påvirkningsarbeid inn mot Regjering og Storting med tanke på utvikling, forbedring og det å kunne jobbe mest mulig forebyggende. Vi er spesielt opptatt av at kjerneoppgavene tydelig defineres som par- og familierapi med fokus på det relasjonelle, foreldresamarbeid og mekling, samt kurs innenfor disse områdene. I tillegg er vi opptatt av at barns rettigheter tydeliggjøres.

For stiftelsen er det svært viktig at vi får mulighet for å ivareta vår selvstendighet, utvikle vår egen stemme og bidra til fagutvikling og forskning. Vi ønsker å videreføre og videreutvikle driftsavtalene vi har med staten samtidig som vi ønsker handlingsrom for å ivareta vårt oppdrag som ideell diakonal stiftelse.

HÆ – KVA SKJER?

FAMILIETERAPEUT HELEN JENSEN, FAMILIEVERNKONTORET OTTA

Brått var vi der – ei kommune med i underkant av 6000 innbyggjarar hadde 1000 i karantene og mange smitta av Covid-19. Vi hadde knapt fått med oss at noko var i kjømda før det var her – og det i Gudbrandsdalen, her vi er vande med å ha ord på oss for å vera noko treige, hengje litt etter resten av landet og verda. Da pandemien råka Norge var Sel den kommuna med flest smitta og flest i karantene etter folketal. Og kontoret fekk telefonar frå klientar som var råda til ikkje å dra til Sel. Takk vera eit dyktig og snarrådugt kommunalt helseapparat har det gått utruleg bra og etter kvart landa vi i alt dette nye med god avstand i ein eim av antibac, vasking og hosting i olbogeøyen og folk frå grannkommunar våga seg til Otta att.

Kontoret var stengt ein periode og vi gjorde vårt beste med klientkontakt på telefon og teams, lese faglitteratur og leggje det fram for kvarandre på teamsmøter.

Da kontoret fekk opne att var vi usikre på korleis stoda var for familiar og par i Gudbrandsdalen etter at skular, barnehagar og mange arbeidsplassar hadde vore i verksemd frå heimebane. Det vi har erfart er at mange fortel om ein rolegare kvardag der ingen skulle nokon anna stad ei fast tid på ettermiddag, kveld, helgar. Fleire par rapporte at dei hadde fått det bedre. Med andre har det vore motsett. Trykket og stresset auka med små ungar, skuleungar og heimekontor – korleis tilretteleggje slik at alle fekk det dei trongde? Innimellom har vi som teapeutar og kjent: Kva med dei som ikkje tek kontakt med nokon? Kva med dei borna som blir mykje heime med omsorgspersonar som ikkje greier oppgava si på ein god nok måte?

Generelt er gudbrandsdølane godt jorda – og nå er dette truleg til god hjelp. Folk flest tek det med fatning, forheld seg ansvarlege og greit til smittevernreglar. Og vi har mykje plass kring oss. Vi har heile perioda hatt

høve til å gå ut, vera ute, dra på fjellet – du treng ikkje dra langt for å finna ein stad der du er heilt einsleg, der du kan puste utan munnbind og nyse i vilden sky. Dette gjev oss høve til nokre pusterom som ikkje er like tilgjengelege andre stader. Etter ei periode med 0 smitta og 0 i karantene har

smitta auka att og folk ringjer og kan ikkje kome fordi dei er i karantene. På dølavis tek vi det med fatning, forheld oss til fakta og har tru på at vi kjem oss nok gjennom nå óg.

ERFARINGER MED DIGITAL PARTERAPI PÅ FAMILIEVERNKONTORET CHRISTIANIA

AV KRISTIN GISHOLT, FAMILIETERAPEUT

KONTEKST: PANDEMI OG SMITTEVERN

Oslo har gjennom hele covid-19-pandemien hatt de høyeste smittetallene og vært episenter for spredning av koronasmitte her i Norge. Familievernkontoret Christiania har adresse i Oslo sentrum. Da Bufdir, etter lockdown 12. mars, ga klarsignal til å åpne lokalene for våre klienter ca seks uker senere, var det mange smittevernhensyn å ta.

Mange av oss har lang reisevei, og uten muligheter for parkeringsplass ved jobben, er man avhengig av kollektivtransport for daglig jobbreise. Halvparten av våre terapeuter var over 60 år, og det var flere ansatte som enten selv var definert til å tilhøre «risikogruppen» eller hadde nære pårørende som var det, og dermed skulle skjermes ekstra mot smitte. Da vi åpnet våre dører igjen, var det derfor først med en delt personalgruppe.

Vi byttet på å jobbe hjemmefra og møte på kontoret. Dette for å hindre at vi ikke var for mange i lokalene samtidig og at vi ikke fikk for mange nærkontakter. I tillegg også for å unngå arbeidsreiser på kollektivnettet hver dag.

OPPSTART

Med dette som bakteppe, var det flere av våre terapeuter som etterspurte digitale løsninger, og var glade for at Bufdir endelig tillot klientkontakt over videolink. Flere av oss tilbød straks denne arbeidsformen til både kjente og helt nye klienter fra 20. april. Det ga oss muligheten til å jobbe delvis hjemmefra, og det ga klientene anledning til parterapi og samtaler uten å måtte oppsøke Oslo sentrum. Mange familier hadde stressende hverdager med unntakstilstand i arbeidslivet: hjemmeskole for de store barna og svært stramme rammer rundt henting og levering for småskole- og barnehagebarna. Vi kastet oss ut i det. Vi oppdaterte oss på hvordan Teams fungerer og hvordan vi kunne ivareta taushetsplikt og personvern. Vi sørget for å invitere klienter via e-post slik at vi fikk «låst» Outlook-avtalen som privat, slik at ikke de som har innsyn i vår kalender kunne se hvem vi hadde videomøte med. Terapeutene måtte kunne disponere et lukket rom i sitt hjem,

der ingen andre kunne se skjermen eller høre hva som ble sagt.

Vanligvis skjer så store endringer etter en lang vurderings- og beslutningsprosess i systemet rundt oss, nå bare gjorde vi det! Det sier mye om hvor annerledes verden og våre nære realiteter var blitt. Vi stilte oss selv mange spørsmål og reflekterte sammen underveis, men hadde få svar før vi iverksatte: Hvordan ville vi oppleve det? Hvordan ville klientene oppleve det? Var det mulig å drive parterapi via skjerm i henhold til de faglige tradisjoner vi identifiserer oss med? Kunne vi ivareta det systemiske perspektiv når skjermen kom imellom oss og våre klienter? Lar det seg gjøre å jobbe (emosjonsfokusert terapi) på denne måten? Hva skjer med paret når vi logger oss av Teams? Hvordan takle konflikt når jeg ikke er i det samme rommet som mine klienter? Hva skjer med meg som terapeut, må jeg gjøre noe annerledes enn når jeg har paret på kontoret mitt? Og hva med kroppsspråket,

TEAMS KAN FUNGERE FINT

som vi anser som så viktig? Alle disse spørsmålene lå i bakhodet hele tiden, også da vi startet med å gi tilbudet. Det ble i praksis to parallelle prosesser; vi skulle både lære og utføre på samme tid. Det som var fastlagt, var at meklinger og utpreget konfliktfylte foreldresamarbeidssaker ikke skulle finne sted på Teams. Vi inviterte heller ikke barna med i disse samtaler, kun par og enkeltpersoner vi trodde ville kjenne seg bekvem med terapeuten på skjerm.

VÅRE ERFARINGER

De fleste av terapeutene ved vårt kontor som tok i bruk Teams i parterapi, ble nok raskt overrasket over hvor godt de syntes det fungerte. I begynnelsen var det mulig at noen ble farget av mestringsfølelse av å få til det tekniske, tilfredshet av å bidra til måltallene våre, eller glede over å kunne utføre jobben uten smitterisiko. Men vi er en gruppe erfarne terapeuter, som ikke mistet faget vårt på veien. Alle terapeutene som jobbet via videolink traff hele sommeren og

høsten 2020 også par og familier i det tradisjonelle terapirommet. I skrivende stund har vi som personalgruppe ni måneders erfaring med digital terapi, enkelte terapeuter med et høyt antall samtaler, andre med ganske få. Da vi på vår interne planleggingsdag i desember hadde en evaluering av denne arbeidsformen, ble vi oppmerksomme på at vi faktisk sitter med mange erfaringer, og vi fikk lyst til å dele det med andre. Det ble skrevet et referat fra dette møtet, og jeg skal beskrive noe av det som kom fram. Det må presiseres at dette er tanker vi delte i en refleksjonsrunde i personalgruppa, en her-og-nå erfaringsdeling i plenum.

Blant de terapeutene som har brukt Teams i mange klientsamtaler, er det enighet om at man håper dette arbeidsredskapet er kommet for å bli. Andre med mindre erfaring med dette, uttrykker mer skepsis til hvor godt videolink er egnet for terapi og andre samtaler i vår regi. Alle har imidlertid

erfart at det er viktig at det tekniske fungerer. Vi må kjenne funksjonene i Teams, man må ha god nok nettdækning og egnede omgivelser. De fleste har nok opplevd dette som en krevende og intens arbeidsform. Noen tilbyr derfor kortere samtaler enn de gjør når folk møter på kontoret. Vi kjenner det i kroppen; man sitter mer statisk og blir dermed mer fysisk sliten av disse samtaler. Når man sitter på hjemmekontor med dagen fylt av terapi på Teams, kan man savne kollegaer å drøfte saker med og «luften huet» hos. Mange liker å kunne være på kontoret og fylle opp dagene med en mix av samtaler, med noen på Teams og noen som møter opp. Denne vekselvirkningen bidrar til å redusere antall mennesker i våre lokaler, og vi unngår ulempene ved å sitte hjemme hele tiden. En annen faktor er at det er færre avlysninger av digitale avtaler, det viser seg lettere for de fleste klienter å gjennomføre. Enkelte samtaler ble faktisk kun mulige v.h.j.a. Teams, da en av partene i saker vi jobbet med kunne ha forflyttet seg geografisk siden sist.

Hvilke saker egner seg for videolink? De fleste synes det er fint å ha en relasjon med klientene på forhånd, men mange har også gode erfaringer med å møtes for første gang på skjerm. Enkelte par har til og med uttalt at den digitale løsningen gjorde terskelen lav nok, at dette tilbudet var utslagsgivende for at de ble komfortable med å be om hjelp til forholdet sitt! Det var stor enighet om at denne arbeidsformen ikke skal tilbys som førstesamtale i høykonfliktsaker, det må vurderes av både klient og terapeut i hvert enkelt tilfelle. Når det er sagt, har likevel mange erfart at Teams kan fungere fint i foreldresamarbeidssaker der det er et greit samarbeidsklima mellom foreldrene, da man ofte blir mer målrettet i de digitale samtaler. Det kan være fint å snakke med foreldrene hver for seg på forhånd, slik at de er godt informert og forberedt på hva de går til. Mange samtaler om samværsordninger og samarbeidsklima mellom foreldre har foregått på denne måten med stort hell. I enkelttilfeller har vi

også eksempler på at samtaler via Teams har vist seg å fungere godt i saker med høyt konfliktnivå. Dette er spennende erfaringer å ta med seg videre!

Også når det gjelder parterapi på Teams, er vi opptatt av kvaliteten på arbeidet vårt, og hvordan det er sammenliknet med arbeidet i terapirommet. Beholder vi faget vårt? Det har vært skrevet og publisert noen artikler om å drive e-terapi i koronatid, men lite om parterapi på denne måten. Vi erfarer at det er ulikt å drive parterapi når klientene sitter ved siden av hverandre i sitt hjem, og når de sitter ulike steder på hver sin skjerm. Som terapeuter må vi tilpasse oss slike forskjeller. På Teams kommer vi av og til tettere på menneskers hverdag enn når de kommer til vårt kontor, da vi får et blikk inn i deres omgivelser. Dette kan av og til bringe inn noe nytt i terapien. Skjermen gjør at vi kommer tett på ansiktsuttrykk, men fjernere fra kroppsspråket deres, og helt uten blikkontakt. Vår erfaring er at de

fleste av våre klienter er innforstått med begrensningene, som for eksempel fravær av smalltalk, noe som ofte fører til at samtalen raskere kommer inn til kjernen av problemet. Flere terapeuter sier at de opplever at terapien blir mer rett på «dagens tema» når vi treffes via Teams, slik man kan erfare i andre digitale møter. Samtidig som vi også opplever at noen klienter kvier seg for nettopp å gå inn dit, til det aller vanskeligste, når vi er på skjermen. Det kom også fram at flere terapeuter opplever at vi kan bli litt mer forsiktige i våre utspill når vi ikke sitter i samme rom, vi har litt mindre kontroll på hva som skjer mellom dem der og da, og når de logger av. Kanskje er vi terapeuter så vant til å bruke alle sansene våre i møte med våre klienter, at vi blir mer usikre på egne vurderinger når vi ikke kan kjenne på temperaturen, lukten, stemningen og trykket i rommet med hele oss? Dette vil vi nok fortsette å snakke om i tiden som kommer. Vi har mange gode erfaringer både med EFT og å beholde det systemiske

perspektiv i parterapi selv om det skjer via en skjerm. «På Teams blir det så tydelig når jeg som terapeut gjør mine refleksjoner», var det en kollega som sa. Vi blir ekstra minnet på det narrative perspektivet med fokus på språket og språkets betydning når vi ikke sitter i det samme rommet og vi dermed mister noe av sanseapparatet i møte med våre klienter.

En av terapeutene ved kontoret har tidligere gjennomført COS-P- foreldrekurs (trygghetssirkelen, basert på tilknytningsteori og tilknytningsforskning) i grupper ved kontoret, men kurstillbud var det første som ble avlyst grunnet smittevern i mars –20. Den første løsningen ble å gjennomføre med en del foreldrepar individuelt. Hennes store engasjement for COS-P gjorde at hun valgte å tilby dette via Teams på høsten, ettersom det hele tiden var mye usikkerhet knyttet til gjennomføring av grupper og oppmøteavtaler generelt på kontoret. Flere par sa ja til å gjennomføre enten hele, eller

enkelte av deler av kurset, over videolink hvor terapeuten deler skjerm og viser COS-P- kursmaterialet i form av en video med foreldrepåret. På samme måte som ved fysisk oppmøte, stopper man videoen underveis og reflekterer sammen med foreldrene. Terapeuten har ikke prøvd å arrangere dette kurset digitalt i gruppe, men har opplevd at COS-P som digitalt, individuelt tilbud har vært en god erstatning der hvor fysisk oppmøte ikke har vært mulig.

Og til slutt: Vår erfaring tilsier at alder ikke er en hindring når det gjelder å kaste seg ut i parterapi via videolink. Det har vært en spennende prosess å styrke vår digitale kompetanse, til tider ensom, men den har også inneholdt mange opplevelser av mestingsfølelse. Vi er enige om at en videolink ikke er fullgodt med eller kan erstatte det vi opplever i terapirommet. Men, at det kan være et godt supplement og en utvidelse av tilbudet om oppmøtesamtaler, og absolutt bedre enn ikke å kunne møtes i det hele tatt, *det* har pandemiåret 2020 lært oss.

NETTBASERT ERFARINGSDELING I PARATERAPI

AV RANDI ORHAMMER OG GEIR VIK

25 TERAPEUTER
FRA 9 SKF-KONTOR
20 ULIKE TEMA
4 MÅNEDLIGE MØTER

Mye kompetanseutvikling på flere av familievernets områder har skjedd, men parterapi som er familievernets kjerneområde har ikke vært fokusert i myndighetenes tiltak eller bevilgninger. Dette selv om parrelasjoner er et godt utgangspunkt for å bli stabile foreldre. Lang klinisk erfaring og nyere metodikk har vist at mulighetene for å endre uheldige samspillsmønstre i parforholdet er absolutt til stede.

For å inspirere og bevisstgjøre denne kompetansen startet SKF et nettverk for parterapi midt i koronatida. 25 terapeuter både med og uten parterapeutisk spesialitet fra 9 SKF kontor ble med. Nyvunnen Teamskompetanse ble tatt i bruk og plutse-

lig hadde en både plenumsmøter og små erfaringsdelingsgrupper hvor en gjennom videomøter nærmest «satt på hverandres skrivebord» For å hente kunnskap om hvor skoen kunne trykke ble samtlige terapeuter utfordret på hva som var vanskelig i parterapi. Med nesten 20 ulike tema ble det avtalt 4 månedlige møter på video hvor noen av disse temaene ble fokusert. For å sikre god erfaringsdeling ble mye tid brukt i smågruppene som var satt sammen på tvers av kontorene. Sist i møtet ble noe av dette oppsummert i plenum og samlet sammen i et dokument hvor hele nettverket kunne hente tanker fra. Teori og metodikk fra ulike både nye og gamle kilder var med som base i erfaringene som ble delt og kanskje det beste: det ble praksisnært og erfaringsbasert. Og følelsen av å stå sammen om en viktig samfunnsoppgave landet rundt, ble verdifullt i ei tid uten fysiske møter med andre terapeuter. Tema har vært: Hvordan

hjelpe i parforhold som opplever utroskap, å finne den hårfine balansen mellom klientledet og terapeutstyrt parterapi, hvordan ta vare på håpet om endring av parrelasjonen. Deler av podcast fra mer berømte internasjonale terapeuter har også vært dratt inn i plenum.

En tilbakemelding fra terapeutene viser at samtlige opplevde samlingene som inspirerende, nesten alle syntes det var lett å dele erfaringer om hvor de møtte utfordringer i samtalene sine og mange opplevde samtalene som utviklende. Og flere ble tent på å delta i forskning. Noen tok til orde for mer systematisk deling av aktuelle artikler og muligheter for finansiering av utdanningsløp. Samtlige så fram til en fysisk samling for utvidet kompetanse når pandemien gir seg.

FAMILIELIV I POTENSIELT SÅRBARE FAMILIER UNDER COVID 19-PANDEMIEN»

KUNNSKAP FRA FAMILIEFORSK

Det har vært en uttalt bekymring for hvordan tiltakene i forbindelse med Covid-19 har påvirket barn og unge generelt og sårbare familier spesielt. I tre artikler som er under fagfelle-vurdering har forskerne i FamilieForSK undersøkt hvordan foreldrefungeringen i familiene ble påvirket av nedstengingen; barns reaksjoner på nedstenging og hjemmeskole og familiers behov og bruk for hjelpetjenester under nedstengingen i mars, april og mai 2020.

Familiene som deltar i FamilieForSK er rekruttert i forbindelse med at de var i kontakt med et familievernkantor for familierterapi, obligatorisk mekling ved samlivsbrudd eller hjelp til å forbedre samarbeidet mellom foreldre som bor hver for seg. De ble rekruttert i perioden mellom desember 2017 og august 2019. Familiene har dermed det til felles at de i løpet av de siste to årene før pandemien hadde utfordringer i familielivet, enten i form av store konflikter, vanskelig samspill eller ved at foreldrene nylig har gått gjennom et samlivsbrudd. Dette gjør at resultatene herfra er særlig egnede til å gi oss kunnskap om hvordan potensielt sårbare familier har blitt påvirket av pandemien.

EFFEKT AV COVID-19-TILTAKENE PÅ FORELDREFUNGERING

For foreldre innebar nedstengingen i mars flere og større omsorgsoppgaver, for mange kombinert med endringer i arbeidssituasjonen. I en artikkel som er sendt til tidsskriftet PNAS (og preprint-versjon publisert på den åpne plattformen PsyArXiv) har forskerne i FamilieForSK undersøkt hvordan denne

endringen påvirket foreldrenes psykiske helse, grad av opplevd foreldrestress og hvor mye foreldrekonfliktene ble preget av verbal aggresjon, fysisk vold og involvering av barn.

Resultatene fra artikkelen tyder på at nedstengingen førte til betydelig økt foreldrestress, men at nivåene av både psykiske plager og de destruktive konfliktatferdene verbal aggresjon og involvering av barn gikk litt ned. Det siste gjaldt kun for foreldre som bodde fra hverandre. Foreldrene rapporterte ikke mer fysisk vold under konfliktene sammenlignet med før.

Overordnet sett, synes det altså som at foreldrene har klart seg bra gjennom den første delen av pandemien, også de som var i familier med pre-eksisterende sårbarhet. Økt foreldrestress kan selvsagt være skadelig over tid, men i denne første delen av pandemien synes det altså som at foreldrene også opplevde resiliens, kanskje fordi det økte stresset opplevdes om meningsfylt og hadde en kjent kilde. Vi vil like fullt understreke at nedstengingen kan

ha vært belastende for mange barn. Selv om foreldrenes psykiske plager og konfliktnivå ikke økte, hadde foreldrene i utvalget høyere nivåer enn gjennomsnittet for den voksne befolkningen i Norge, og hjemmesituasjonen kan derfor ha vært belastende for barna i utgangspunktet. I tillegg ble mange hjelpetjenester stengt ned, noe som kan ha forverret vanskene til foreldre og barn på lengre sikt.

BARNES REAKSJONER PÅ HJEMMESKOLE OG SOSIAL ISOLASJON

For barna innebar nedstengingen mindre kontakt med venner, bortfall av faste rutiner knyttet til skole og fritidsaktivitet og mer tid hjemme med foreldre. I en artikkel som er sendt til European Journal of Child and Adolescent Psychiatry (og som er publisert på den åpne plattformen PsyArXiv) undersøkte forskerne i FamilieForSK hvordan barns opplevelse av hjemmeskole, familieuro, skjermtid, savn av venner og bekymringer for smitte hang sammen med hvordan de reagerte på nedstengingene. Forskerne undersøkte tre ulike typer-reaksjoner hos barna; deres emosjonelle

ØKT FORELDRESTRESS

reaksjoner (som tristhet og redsel); somatiske/kognitive reaksjoner (som konsentrasjonsvansker og søvnproblemer) og bekymringsreaksjoner (som bekymring for familiens framtid).

Resultatene viste at barnas emosjonelle reaksjoner hadde minsket, mens deres somatiske/kognitive reaksjoner hadde økt når barna sammenlignet med før nedstengingen. Barn var derfor generelt mindre triste og redde, men rapporterte samtidig om mer konsentrasjonsvansker og søvnproblemer. Resultatene viste videre at alle Covid-19-faktorene som ble undersøkt foruten skjermtid, hang sammen med barnas reaksjoner, hvilket betyr at både hvordan barna opplevde hjemmeskolen; hvor mye konflikter og uro det var i familien under nedstengingen; savn etter venner og engstelse for smitte hang sammen med deres reaksjoner på nedstengingen. Uro i familien under nedstengingen var den eneste Covid-19-faktoren som hang sammen med alle de tre reaksjonstypene, og denne effekten var gjennomgående noe sterkere for eldre barn sammenlignet med yngre.

Denne studien gir kunnskap om effekten av hjemmeskole og sosial isolasjon under Covid-19 på barns reaksjoner. Den tydelige sammenhengen mellom uro i familien og hvordan barna reagerte på pandemien understreker at sårbarhet i familien kan ha hatt stor innflytelse på hvor lett eller vanskelig nedstengingsperioden ble for barn og unge. Denne effekten kan ha blitt forsterket av at hjelpetjenester for denne gruppen var mindre tilgjengelige under pandemien.

FAMILIERS BEHOV FOR OG BRUK AV HJELPETJENESTER UNDER NEDSTENGINGEN AV NORGE

Nedstengningen våren 2020 innebar også redusert tilgang til mange helse- og omsorgstjenester, deriblant tjenester som normalt er lett tilgjengelig for familier. I en artikkel som er sendt til Tidsskrift for velferdsforskning har forskerne i FamilieForSK undersøkt hvilke relevante hjelpetjenester familiene hadde behov for og var i kontakt med i perioden, og hva som hang sammen med familienes hjelpebehov og hjelpe-søkende atferd.

Til sammen svarte nær halvparten av familiene at de hadde behov for hjelp i perioden april og mai, 2020. Dersom man ser bort fra NAV og fastlege, er andelen familier som rapporterte om behov for hjelp fra én eller flere hjelpetjenester 32,1%. Resultatene viste at mer psykiske vansker og mer destruktive konflikter hang sammen med hvorvidt familiene hadde behov for hjelp eller ikke. Videre var det større sannsynlighet for at familiene med mer destruktive konflikter og mindre støtte i og utenfra familien ikke tok kontakt med hjelpeinstansene selv om de hadde behov for disse.

Behovet for en proaktiv holdning fra tjenestene understrekes av at det særlig er familier med økte psykiske vansker og belastninger i familien som trenger hjelp fra tjenester under pandemiens første fase. Økte belastninger i familien og mindre positivt samspill i familien kjennetegner også familiene som ikke tar kontakt, til tross for at hjelpebehovet er til stede. Disse funnene kan forteller oss at vi må være særlig oppmerksomme på familier med økte belast-

ninger og lite positivt samspill og støtte i og rundt familien.

REFERANSER:

- Helland, M. S., Lyngstad, T. H., Holt, T., Larsen, L., & Røysamb, E. (2020, December 7). Effects of Covid-19 lockdown on parental functioning in vulnerable families. Retrieved from psyarxiv.com/nm7te
- Larsen, L., Helland, M. S., & Holt, T. (2020, November 25). The impact of school closure and social isolation on children in vulnerable families during COVID-19: A focus on children's reactions. <https://doi.org/10.31234/osf.io/deju9>
- Holt, T., Helland, M.S., & Larsen, L. (2020, under fagfelleevaluering). Behov for velferdstjenester under Covid-19 – pandemien. Familiers behov for og bruk av hjelpetjenester under nedstengingen av Norge. *Tidsskrift for velferdsforskning*.

IKKE BARE TRØNDERBART OG SKINNVEST

Familievernkontoret i Trondheim sitt arbeid med minoritetsfamilier

AV ANDREAS BREDEN

Trøndelag og Trondheim er et distrikt og en by med stor kulturell variasjon, og i 2016 vant Trondheim kommune Integrerings- og Mangfoldsdirektoratet (IMDI) sin Bosettingspris for å ha bosatt 627 flyktninger, hvorav 123 enslige mindreårige, dette året. Stiftelsen Kirkens Familievern sitt formål er å yte hjelp til familier, par og enkeltpersoner der det foreligger vansker, konflikter eller kriser i familien, eller som ønsker å forebygge slike vansker knyttet til samliv og samhandling.

For å imøtekomme dette formålet må alle grupper i samfunnet ha tilgang til tjenestene våre, noe Familievernkontoret i Trondheim etterlever gjennom forskjellige samarbeid som jeg vil presentere her. Det går ikke an å skrive om kontorets arbeid med minoriteter uten spesifikt å nevne vår egen «Mama Africa», Magnhild Fiskvik. Hun har vært en skinnende ledestjerne med sin unike evne til å være der det er behov for henne, både på eget kontor, på forebyggende møter med andre tjenester og på hjemmebesøk. Magnhild er svært opptatt av samarbeid og forebygging, og hun kommer dessverre til å etterlate seg et stort tomrom når hun går av med pensjon i løpet av året. Liv Nygård må også nevnes, og hun har deltatt i flere samarbeid med andre instanser og er også veldig opptatt av minoritetsarbeid.

Alle terapeuter og meklere ved familievern-

kontoret møter minoritetsfamilier i mindre eller større grad. Arbeid med personer med minoritetsbakgrunn har vært en rød tråd i min egen praksis de siste 12 årene, både i voksenpsykiatri og barnevern. Det er kanskje en klisje å skrive dette, men det å jobbe med personer med en annen kulturell bakgrunn gir meg en ekstra og positiv dimensjon til samtalene jeg har. Jeg har lyst til å fortelle om et slikt møte, som førte til et nytt møte og et spennende samarbeid. En minoritetskvinn og hennes kjæreste tok kontakt med familievernkontoret for å få hjelp til å slutte å krangle, og etter noen samtaler med meg ble politiet kontaktet for å vurdere risikoen for vold mot kvinnen. Etter noen uker ble jeg kontaktet av den samme personen i politiet, som jobbet med en annen sak hvor det var risiko for æresrelatert vold fra familien mot kvinnen i paret. Paret kranglet, og det var usikkert om skilsmisse var et tema. Dersom paret hadde skilt

seg, var omstendighetene slik at familien i hjemlandet ville ha mistet ære/blitt påført skam. Jeg ble kontaktet av politiet, etter kontakten i den forrige saken, og forespurt å tilby parterapi til dette paret. Slik sett var parterapi et risikoreduerende tiltak mot æresrelatert vold. Det er viktig å understreke at paret selv ønsket samtalene med meg og samtykket til dette, og de var klar over at dette var et frivillig tilbud og at politiet ikke hadde makt til å tvinge dem til å motta hjelpen. Politiet og familievernet fikk anledning til å dele informasjon, og dette førte til at riktigst mulig hjelp kunne gis på kortest mulig tid. Rammene var tydelige for både politiet, familievernkontoret og ikke minst for paret. Jeg går ikke inn på alle vurderingene som ble gjort, men ønsker å understreke at samarbeidet var transparent og både familien og de profesjonelle har satt pris på samarbeidet. Jeg har fortsatt kontakt med paret. Noen måneder senere

ble jeg spurt om å holde en presentasjon om familievernnet og dele av mine egne erfaringer fra arbeid med minoritetsfamilier og -kulturer for dem som jobber med risikovurdering og trusselplanlegging i Trøndelag politidistrikt, og vår egen direktør ble invitert med. Det er fortsatt kontakt mellom politiet og familievernkontoret, og vi er enige om at begge etater har noe å tilby hverandre, og vi ønsker å bygge videre på dette samarbeidet.

Familievernkontoret har et samarbeid med Kvalifiseringssenteret for innvandrere i Trondheim kommune, som blant annet har bestått i å delta på informasjonsmøter hvor familievernkontoret presenteres med tolk på morsmålet for alle deltakerne. Hensikten med disse presentasjonene har vært å gjøre familievernnet kjent, informere om hvilke tilbud som finnes og å senke terskelen for å ta kontakt. Familievernkontoret ønsker å ha

kontinuitet i å delta med informasjon for at ikke bare enkelt deltakere skal få informasjon, men at så mange som mulig fra de forskjellige gruppene skal ha kunnskap om familievernkontoret. Jeg husker godt en presentasjon jeg hadde hvor en ung syrisk kvinne reiser seg opp i klassen og forteller medelevene hvor viktig det er å søke hjelp før konflikten blir for stor, og at det for henne ikke var skamfullt å ta med mannen sin til samtaler. Hun sa ingenting om mannens følelse av skam, men han ble visstnok med til samtaler hos oss. Vi er overbevist om at familievernkontoret er et godt tilbud for minoritetsgrupper, men noterer oss at antall personer med minoritetsbakgrunn som har søkt hjelp hos oss siden mars 2020 har vært bekymringsverdig lav.

Flere av minoritetskvinnene i Trondheim har svært begrensede nettverk, noen har opplevelser de helst skulle ha vært foruten,

HODET ER FULLT AV TANKER,
OG JEG VET IKKE HVA JEG SKAL GJØRE
ELLER HVA JEG TENKER
OM FREMTIDEN.

– UNG SYRISK KVINNE

og noen strever med problemer som ikke dekkes av det øvrige hjelpeapparatet. Siden noe av problematikken er av relasjonell art, har familievernkontoret vært en naturlig hjelpeinstans i et samarbeid med NAV, Helse- og Velferdskontoret i Trondheim kommune, fastlege, Ressurssenter om vold, traumatisk stress og selvmordsforebygging (RVTS Midt), krisesenter, minoritetsrådgivere ved de videregående skolene og noen ganger også politiet. Det er svært viktig at familievernkontoret deltar i et slikt samarbeid, siden noe av det denne gruppen strever med er savn etter egen familie i hjemlandet, usikkerhet knyttet til hvordan familien i hjemlandet har det, og hvordan de skal tilpasse seg et liv i et nytt land. Noe av utfordringene med å finne sin plass i samfunnet knytter seg til det å være kvinne i en ny kultur, det å være kvinne i en kulturell gruppe fra eget hjemland som nå holder til i Norge, og hvordan man kan

være mor i et nytt land med nye systemer, andre diskurser og nye forventninger. Det kan være ekstra utfordrende å søke støtte i egen kulturell gruppe, når denne gruppen plutselig har andre koder og forståelser enn det som var vanlig i hjemlandet.

De siste årene har flere flyktningfamilier kommet til Trondheim på familiegjenforening. Det å leve atskilt over kort eller lang tid kan ofte skape problemer. En av foreldrene, gjerne mannen, kan ha bodd i Norge i måneder eller år før partneren og barna kommer etter. I denne perioden ser vi at den ene har tilpasset seg en kultur som for den andre er helt ukjent når hun eller han kommer etter. Både synet på kjønnsroller og det å finne ny mening i livet kan være relevante tema å ta opp i familieterapi. I perioden hvor familien er atskilt er det heller ikke sjeldent at partnerne kan ha beveget seg fra hverandre, og trenger hjelp

til ikke bare å finne igjen det de hadde, men også å finne en ny felles plattform. Barn lærer seg noen ganger den nye kulturen med det nye språket raskere enn foreldrene. Dette kan også skape ekstra utfordringer knyttet til foreldrerollen. Noen ganger blir det dessverre så vanskelig at barna ikke lenger kan bo hjemme. Dette er en problematikk som både er svært skambelagt og dessuten ofte uforståelig for familiene, og her er familievernnet i en unik posisjon for å tilby hjelp og støtte til foreldrene.

Til slutt vil jeg nevne at familievernkontoret har et samarbeid med Kerboslaagte Primary school som ligger i nærheten av byen Paarl i Western Cape i Sør-Afrika. Dersom du googler navnet på skolen, får du kun ett relevant treff, og jeg mener å huske at treffet var fra en powerpointpresentasjon fra 2009 hvor man omtalte myndighetenes satsning på oppgradering fra toalettbøtter til vann-

klosett. Man kan si at skolen på en måte er uviktig for verden, men betyr nesten alt for barna som går der. I Sør-Afrika får man ikke gå på skolen uten sko, og sko blir dermed et symbol på verdighet. Hos oss har Sverre Jor en måned før hver jul tatt ansvar for å samle inn midler som han overfører til en av familievernkontorets venner i Sør-Afrika, som sørger for å kjøpe inn sko til barna på skolen. Det som blir tilovers blir brukt til å kjøpe julegaver som små leker eller godteri. Skolen tilbyr en mulighet til å bygge seg en framtid gjennom læring som ellers ville ha vært utilgjengelig, og barna får også trygghet gjennom kontakt med gode rollemodeller og dessuten måltider på skolen. Familievernkontoret har også kontakt med Butterfly House og Drakenstein Hospice, hvor førstnevnte er et sted som tilbyr barn i township'en et fristed hvor det skal være trygt å være, hvor de kan leke, hvor de kan lære og hvor de får tilbud om mat og støtte.

Flere av de ansatte ved kontoret har flere ganger besøkt våre venner i Sør-Afrika, både privat og i forbindelse med fagutvikling og kompetanseheving.

EN MODIG GUTT OG HANS «SJALUSI» – NARRATIV TERAPI MED BARN MED STERKE FØLELSER

I november i fjor tok en mor kontakt med Familievernkontoret i Trondheim. Sønnen Thomas hadde uttrykt at han var sjalu på søsteren sin, og moren spurte om familievernkontoret kunne være til nytte. Mor og Thomas ble invitert til samtale, og etter to samtaler ble brevet under sendt til kollegaer ved kontoret i Trondheim, og forskjellige fagpersoner rundt om i verden. Julia kom, og svarene fra Trondheim, USA, Canada, Nederland, New Zealand og Storbritannia ble fortløpende sendt til gutten via morens e-post, slik at de kunne fortsette samtalen hjemme. Etter fire samtaler, noen av dem på video, gikk sjalusien ned fra 7 av 10 til 2 av 10 (hvor 10 er mest sjalu), og vi ble enige om at «Sjalusi» ikke var et problem lenger. Navn, alder og noen detaljer er endret for å ivareta hensynet til personvernet:

Hei!

Denne e-posten er skrevet av Thomas og Andreas. Thomas har tatt kontakt med Andreas for å få hjelp til å bli kvitt et problem. Før du får vite om problemet, skal du få vite litt om Thomas.

Jeg heter Thomas, og er mellom 8 og 10 år gammel. Jeg håper du kan være litt tålmodig og lese det jeg har skrevet, fordi du får ikke vite hvorfor du har fått e-posten før du har lest litt. Jeg liker å være glad, fordi det er deilig og da føles det som om bra ting skjer. Når jeg blir eldre så skal jeg bli fotballproff, og jeg trener hver eneste dag jeg får til å trene. Nå er det for mye is på fotballbanen til at jeg kan trene. Dersom jeg kan få velge lag jeg kan spille for når jeg blir proff vil jeg først velge Bayern München og det nest beste vil være Liverpool. Andreas sa til meg at jeg er en ekspert på Rubiks kube, fordi jeg klarer å løse en kube med 7 x 7 x 7. En kube på 3 x 3 x 3 er for enkelt

for meg. Fram til for noen år siden, bodde jeg sammen med bare mamma, pappa og broren min. Broren min er noen år eldre enn meg. Det som skjedde for omtrent 2 år siden, var at hele familien var i et annet land for å møte en liten jente for første gangen. Hun var litt over tre år gammel da, og er litt under seks år i dag. Jenta er adoptert av familien min, og alle andre i familien kaller henne for søsteren min. Jeg kaller henne ikke søsteren min, men tror at jeg kommer til å gjøre det etter hvert når det har gått litt tid. Mamma ville at jeg skulle skrive litt om møtet i utlandet i e-posten, fordi hun tror det er viktig, men det vil jeg ikke. Andreas har sagt at dersom mamma snakker for mye når vi møtes hos han, så må vi kaste henne på gangen. Det er jeg som er sjefen når vi prater.

Og nå skal du få vite om problemet. Fordi jeg tror at jeg ikke klarer å kalle jenta for søster før jeg har blitt kvitt problemet mitt. Og problemet mitt, det er at jeg er sjalu.

Andreas og jeg har funnet ut at følelsen av å være sjalu skyldes et vesen som heter Sjalusi. Jeg har tegnet Sjalusi, og legger ved tegningen så du vet hva vi har å gjøre med. Sjalusi er 20 cm høy, og 5 kilo tung. I tillegg er han 503 år gammel, men det er egentlig ikke så gammel til å være et sjalusivesen. Han, for det er en han, har 505 i IQ, men han er ikke utlært som sjalusivesen enda og er heldigvis lettlurt. Sjalusi er også ganske mektig. Han sitter i hodet, men også i magen, og når jeg roper høyt eller ligger under dyna så forsvinner han fra kroppen. Sjalusi tar noen ganger over kroppen min. Jeg er i kroppen når han gjør det, men han har liksom kontroll. Da kan jeg si slemme og stygge ting eller gjøre dårlige ting. Det er jenta som har flytta til oss som får høre de slemme tingene.

Jeg vil gjerne bli kvitt Sjalusi. Jeg vil ikke rope så mye og få mamma og pappa til å gi meg oppmerksomhet. Og jeg vil slippe å ramle av stolen når vi spiser mat fordi jeg

er sjalu. Sjalousi stjeler tiden min og gleden min, og dette har Andreas sagt at han synes er urettferdig. Sammen med Andreas skal jeg lage en strategi, og det er derfor du får denne e-posten. En strategi blir laget av en strateg; og det er meg. En god strateg har gode rådgivere, og det er derfor jeg skriver til deg. Jeg vil bli kvitt Sjalousi, og jeg trenger hjelpen din. Strategien min for å bli kvitt han er ikke å gå i krig med han. Strategien er å være smartere enn han, selv om han har 505 i IQ. Han skal presses ut med kloke tanker. Og derfor håper jeg at du tar deg tid og synes det er greit å gi meg et råd om hvordan jeg skal bli kvitt sjalousien min. Jeg vil heller bruke den tiden jeg er sjalu på å spille bordtennis eller fotball med pappa, eller ligge i senga og kose sammen med jenta som har flyttet inn til oss. Og jeg tror egentlig at jeg har lyst til å kalle henne søster også.

Andreas har snakket om at jeg har krav på personvern. Dette betyr visstnok at ingen

skal vite hvem jeg er, og derfor har han sagt at han kan være den som sender og mottar e-post dersom du vil svare, og så kan han lese eller sende videre til meg.

Jeg forstår at du antagelig har mye å gjøre nå som det snart er jul, men håper at du kan sende meg ett eller flere gode råd om hvordan jeg kan bli kvitt Sjalousi.

*Med veldig vennlig hilsen
Thomas og Andreas*

Thomas og jeg har snakket om at dersom du ønsker å gi en tilbakemelding til Thomas, enten som en takk for at han ville dele historien sin med oss eller komme med det som kalles en refleksjon, så kan du sende svaret til andreas.breden@bufetat.no eller per brev til Familievernkontoret i Trondheim v/Andreas Breden.

GRUPPETILBUD TIL FORELDRE SOM OPPLEVER SAMVÆRSVEGRING FRA BARNA ETTER SAMLIVSBRUDD

AV MARIANNE LØKLING, FAMILIETERAPEUT

Foreldre som opplever samværsvegring etter samlivsbrudd er en klientgruppe i familievernnet som har mange komplekse belastninger over tid. Fra et terapeutisk ståsted kan det være vanskelig å kunne gi god hjelp, da en står ovenfor problemstillinger som er fastlåste og en ikke vet om det finnes en løsning. Det var denne maktesløsheten man kunne oppleve som terapeut som var bakgrunn for at dette tilbudet ble opprettet.

Mange i denne klientgruppen har hatt kontakt med ulike deler av hjelpeapparatet, uten å oppleve at de har fått hjelp eller blitt tatt på alvor. De kan ha blitt møtt med «det ordner seg nok», eller at «bare gi det litt tid». Det å gå i gruppe med andre som står i lignende problemstillinger kan ha en lindrende terapeutisk effekt i seg selv ved at en vet at en ikke er alene om å oppleve dette.

Inklusjonskriteriet for gruppen var at foreldrene måtte ha levd med denne situasjonen i opptil 3 år. Alder på barna som

avviste ble satt til å være mellom 13 og 23 år. Det kunne være varierende mengde kontakt med den forelderen som avviste, fra total avvisning til noe kontakt.

Gruppemøtene ble lagt til å være annenhver tirsdag ettermiddag, det var en jevn fordeling av kjønn, lengde på møtene var 2 timer, og antall deltagere var 8 foreldre. Vi møttes 10 ganger.

Hovedmålet for å hjelpe foreldrene var å konfrontere sin livssituasjon, å dele vonde og vanskelige følelser med andre, å bearbeide avvisning og å sørge over tapet.

Sentrale temaer som ble berørt var

- Håndtere avvisningen
- Frykt for at andre barn/søsken av den som avviser også vil avvise
- Frustrasjoner over ekspartner, system og sosialt nettverk
- Avmakt og håpløshet, sorg og tap

Deltakerne har gitt tilbakemelding på at de satte stor pris på tilbudet. Ved evaluering kom det frem at det er svært viktig å få en følelse av at man ikke er alene.

FØLGENDE SITAT ILLUSTRERER HVA FLERE AV DELTAKERNE MENTE:

«Treffe andre – får en følelse av at vi ikke er alene. Det er en støtte i seg selv at dere (FVK) tilbyr dette og anerkjenner at det skjer. Det er ikke mange i systemet som forstår og snakker om det»

BO-BOKEN – ET VERKTØY TIL HJELP FOR BARN NÅR FORELDRE SKILLER LAG

AV HENRIETTE ALSING, PSYKOLOGSPESIALIST

Allerede sommeren 2019 startet arbeidet med idéen til det som skulle bli «Bo-Boken». Det begynte med egen frustrasjon over ikke å henge med i observasjonene av en meklingsstime. Foreldrenes høylytte diskusjoner dreide seg om endringer i datterens samvær, som begge ønsket mange små justeringer av. Det hele gikk så raskt, og samtalen kunne minne litt om en auksjon, der begge foreldre bød og overbød, nektet og godtok, om hverandre. Blant refleksjonene etter møtet ble én dominerende: når det er såpass krevende å henge med på detaljene for voksne med høy utdanning og lang erfaring, hvordan er det da mulig for et barn på 3 år å få oversikt over sine hverdager fordelt på to hjem? Uten å formulere spørsmålet verbalt, kan det kanskje kjønn i kroppen; Når skal jeg hvor? De yngste kan hverken klokken eller ukedagene, men kan likevel få hjelp til å få en litt bedre oversikt over forflytninger og stadig skifter mellom omsorgspersoner.

Etter å ha brukt ark, tavler, kort og figurer i samtaler med barn og foreldre gjennom

mange år, begynte jeg å lete etter et lite materiale familiene selv kunne bruke i begge hjem. Noen nettsøk ledet meg ikke til det jeg savnet, men til et designbyrå som lager produkter for barn: Sjarmtroll. Jeg tok kontakt, beskrev mitt ønske om et hjelpemiddel jeg håpet kunne være nyttig for barn og foreldre, og fikk umiddelbart et positivt svar. Vi startet med et møte for å avklare om det var potensiale for et samarbeid mellom oss, som vi raskt så at det var. Deretter fulgte noen måneders utveksling av idéer pr e-post, og enkelte lunsjmøter på café, som etter at pandemien inntraff ble flyttet til Teams. Utkast til tegninger, valg av figurer, farger, osv. ble sendt frem og tilbake mellom oss, til vi landet på felles avgjørelser. Våre fag møttes i et samarbeid jeg erfarte at begge parter fant berikende. Entusiasmen ble holdt levende gjennom motivasjonen for å hjelpe barn og foreldre til en litt lettere hverdag.

Høsten 2020 – et drøyt kalenderår etter at samarbeidet begynte – fikk vi se produktet vi hadde laget, og som vi ble fornøyde med.

Det håper vi også at mange barn og deres foreldre blir. Også andre som tar del i barns oppvekst, som viktige voksne i barnehagen, eller besteforeldre, kan det være fint for barnet å vise Bo-boken sin til.

«Boken» består av en magnetisk plate, som er lagt inn i et lukket pappcover, og vedlagt 12 magnetiske figurer: seks barn og seks voksne. Disse er litt ulike, slik at barnet kan velge noen de synes minner litt om seg selv og sine foreldre. Boken kan ved første øyekast minne om en pekebok for de minste barna, som også består av enkle illustrasjoner og få, tykke sider. Det sentrale her er bokens midtparti, hvor de magnetiske figurene kan plasseres i tråd med hvem barnet skal være sammen med på ukens dager og netter. På bokens forside er det tegnet to hus, noe vendt mot hverandre, for å illustrere vennlighet mellom hjemmene, som vi vet er så viktig for barn. På baksiden er hensikten med boken forklart i tekst for voksne, slik at de kan veilede barnet i bruken av den. Den er vedlagt en liten stoffpose som passer godt til.

På nettsiden [Sjarmtroll.no](https://www.sjarmtroll.no) ligger det noe informasjon om verktøyet, og to små filmer, som illustrerer godt hvordan den kan være til hjelp for barn.

Der kan man også bestille Bo-boken, som koster kr. 349,-.

Mitt honorar for produktutviklingen har jeg valgt å overføre uavkortet til Redd Barna.

SINNEMESTRINGSKURS VED FAMILIEVERNKONTORET I SØR-ROGALAND AVD. STAVANGER

AV ANN ELIN ØRLAND JØNSSON (PSYKOLOGSPESIALIST) OG VENKE TENDENES (PSYKOLOGSPESIALIST)

Over tid har vi hatt lyst til å starte sinnemestringskurs ved kontoret. Vi opplever en etterspørsel i befolkningen, jevnlig får vi henvendelser fra folk som ønsker å jobbe med reduksjon av sinne i livet sitt.

Sinnemestringskurs på ulike familievernkantor har forskjellig innhold og omfang og vi søkte oss til andre sine erfaringer da vi skulle sette sammen kurset hos oss. Vi inviterte familievernkantorene i region vest til å delta på en innføring i Brøset-modellen i regi av Familievernkantoret i Trondheim, og et kurslederkurs i «Jeg er for sint» i regi av Familievernkantoret Innlandet, avdeling Gjøvik. Vi hentet erfaringer fra Bergen -og omland, deltok på EEA-opplæring (Enkel og Effektiv Aggresjonskontroll) og «Litt sint» med Steinar Sunde. Vi har i tillegg hatt nyttig erfaringsutveksling med Familievernkantoret i Haugaland som også startet et sinnemestringskurs i 2020. Vi har valgt å

kalle kurset sinnemestringskurs ettersom det er i tråd med dagligtalen.

Vi startet opp kurset i mars 2020. Kurset skulle gå over fem ganger, vi var to kursholdere og det var ti påmeldte deltagere likt fordelt mellom kjønnene. Som alle vet endret det meste seg i mars 2020 og etter første kursgang ble vi nødt til å gå over til individuell kontakt på telefon. Kurset ble gjenopptatt og avsluttet tidlig høst 2020. Oppholdet førte til at vi mistet flere kursdeltagere da livsbetingelsene deres endret seg. Ved første gjennomføring av kurset gjorde vi oss viktige erfaringer knyttet til rekruttering, innhold, struktur og gjennomføring.

Ved oppstart av kurs nummer to i oktober 2020 hadde vi åtte mannlige deltakere (alle fedre med barn i barnehage- / småskolealder), syv av disse fullførte kurset. Vi har ikke hatt et mål om gruppe kun bestående av menn, men det ble slik på grunn av at det var menn som meldte sin interesse. Kurset egner seg for dem som har et høyfrekvent aggresjonsuttrykk, og selv

opplever at de er for sinte i hverdagen og får tilbakemelding fra/ser at det går utover sine nærmeste. Vi gjør oss viktige erfaringer knyttet til rekruttering av deltagere, der egen motivasjon er avgjørende. I forkant av kurset, gjennomfører vi kartlegging individuelt eventuelt sammen med partner. Videre gjør vi oss erfaringer med at gjennomføringen er høyere hos dem som selv tar kontakt med kontoret for hjelp til sinnemestring enn hos dem som blir anbefalt av andre å ta kontakt (f.eks. andre terapeuter ved kontoret jfr. i parterapi). Flere rapporterer om, og vi erfarer at deltakerne er mer motivert til å arbeide med mestring av aggresjonsuttrykket overfor barna enn overfor partner.

Flere av kursdeltagerne rapporterer om god effekt av å erfare at de ikke er alene, og ha et sted de kan starte å snakke om dette som det for mange er knyttet mye skam og skyldfølelse til. Det er en krevende prosess hva angår å se inn i seg selv, og å tørre å se seg selv med andres blikk. Vi erfarer at

sinnemestringskurset er viktig for de fleste deltakerne, og de gir mye av seg selv i møtet med de andre deltakerne og får tilgang på følelser og tanker som de tidligere ikke har delt.

Vi har holdt oss til rekkefølgen i EEA som grunnstruktur og bygget videre på denne. Vi erfarer at det lettere lar seg gjøre å gjennomføre et «helt EEA løp» knyttet til sinnemestring i gruppe enn individuelt. Rammene er tydeligere, og temaet er satt. Vi legger vekt på at det å delta på kurset er starten på en treningsprosess i å endre sinneuttrykket, ta ansvar for det og kjenne igjen og uttrykke andre følelser. Som kursholdere på kurset deltar vi noe med egne erfaringer, underviser og styrer samtalen. Vi ser viktigheten av at alle skal høre sin egen stemme i løpet av hver kursgang, og at det må være en balanse mellom undervisning og tid til samtale / erfaringsutveksling. Flere av deltagerne har rapportert at de ønsker å møtes over en lengre periode, og at fem ganger er for lite.

DET ER GODT Å VITE AT JEG IKKE
ER ALENE OM Å HA DISSE PROBLEMENE,
NÅ HAR JEG ET STED Å SNAKKE OM DET
Å BLI SÅ SINT.

Vi planlegger oppstart av nytt kurs nå i mars, denne gangen med mye av strukturen og innholdet fra kurs nummer to. Etter dette vil vi gjøre nye vurderinger om eventuelle endringer av innhold, struktur og omfang.

Vi opplever at å holde sinnemestringskurs er meningsfullt arbeid som er til nytte for dem som kommer.

SITATER FRA DELTAKERNE PÅ KURSET:

Denne tiden er hellig.

Det er godt å vite at jeg ikke er alene om å ha disse problemene, nå har jeg et sted å snakke om det å bli så sint.

Når du fortalte om reaksjonen hos sønnen din gjorde det sterkt inntrykk på meg, jeg husket at jeg har sett det samme i ansiktet til min datter, hvordan hun gjorde seg klar til å ta imot sinnet mitt.

PRØVEPROSJEKT MED EFST GRUPPETILBUD FOR FORELDRE MED BARN I FOSTERHJEM ELLER BARNEVERN SINSTITUSJON

AV ANN ELIN ØRLAND JØNSSON (PSYKOLOGSPESIALIST) OG VENKE TENDENES (PSYKOLOGSPESIALIST)

Familievernets SKM for foreldreoppfølging etter omsorgsovertakelse arbeider stadig med å videreutvikle familievernets tilbud til foreldre med barn i fosterhjem eller barnevernsinstitusjon. Nylig avsluttet vi vår andre pilotering av EFST gruppetilbud, med lovende resultat. EFST er et velutprøvd kurstilbud, nå tilpasset målgruppen og prøvd ut som gruppetilbud ved Bjørgvin Familiekontor og Familievernkontoret i Sør-Rogaland.

EFST står for Emotion Focused Skills Training, og er et manualbasert foreldreveiledningskurs utviklet av den canadiske psykologen Joanne Dolhanty. Spisskompetansemiljøet har utvidet kurstilbudet ved å tilby en påfølgende foreldreoppfølging i gruppe. Målsetningen med EFST gruppetilbud er at foreldrene skal bli satt i stand til å bedre forstå og møte barnas emosjoner og behov. Man søker å gi foreldre økt trygghet og mestringsevne i møtet med barnet, gjennom bevisstgjøring om hvordan foreldrenes emosjoner kan virke inn på samspill. Oppfølgingen adresserer både samspillsutfordringer tilbake i tid, samt behovet for å øke den emosjonelle omsorgskompetansen i rollen som samværsforeldre her og nå. Forløpet i EFST gruppetilbud:

EFST tilbudet har et metodisk fortrinn ved at man kan adressere foreldrenes emosjonelle ferdigheter uten at barna er

til stede. Gjennom gruppetilbudet møter foreldrene andre i samme situasjon, bevitner andres opplevelser, og får trening i å validere andres innsats og gi empatiske tilbakemeldinger. I foreldreveiledningen benyttes blant annet Stolarbeid som intervensjon. Stolarbeid er en opplevelsesbasert tilnærming hvor foreldrene støttes til å mentalisere egne barn, gjennom en tom stol som representerer barnet. Det tas utgangspunkt i en konkret situasjon der samspillet mellom foreldre og barn har vært utfordrende. En gruppeleder har en samtale med en forelder, med gruppen som tilhørere. Gruppelederen hjelper først med å mentalisere barnet i den tomme stolen gjennom spørsmål som har til hensikt å gestalte barnet på en måte som gjør at foreldrene oppnår kontakt. Neste skritt blir å flytte foreldrene fysisk over i barnestolen ved å henlede foreldrenes oppmerksomhet over på hvordan det kjennes for barnet i

den aktuelle situasjonen, og hjelpe forelderen med støttespørsmål knyttet til følelsesuttrykk. Gjennom denne intervensjonen oppnår man å levendegjøre barnet på en måte som aktualiserer barneperspektivet og den unike kontekst. Foreldre med barn i fosterhjem og barnevernsinstitusjon, vil gjerne trenge ekstra hjelp med denne type mentalisering – også fordi de sjeldnere ser egne barn.

STOLARBEID VED KRISTI JORUNN SOLHEIM FRA SPISSKOMPETANSEMILJØET

Erfaringen fra prøveprosjektet tilsier at EFST foreldreveiledning i gruppe kan bidra til å flytte foreldrene over i en mer fleksibel foreldreposisjon. Vi så en prosess der flere flyttet fokus fra sinne og kritikk rettet mot barnevernet, til å støtte hverandre og barnet. Vi opplevde også en dreining hos foreldrene som gikk fra ansvarsfraskrivelse og bortforklaring av bakgrunn for omsorgs-

overtakelsen, til å bli mer opptatt av barnas perspektiv hva de kunne gjøre for å bedre møte barnas emosjonelle behov. Foreldrene selv ga uttrykk for at veiledningstilbudet var nyttig, og at de ville ha anbefalt det til andre i en tilsvarende situasjon. Særlig ble Stolarbeid trukket frem som en nyttig læringsform, som gjorde at de forstod på en annen måte og utviklet ferdigheter som mer konkret kunne overføres til samspillet med barna.

**FORELDREUTSAGN I ETTERKANT AV
EFST GRUPPETILBUD VED FAMILIEVERN-
KONTORET I SØR-ROGALAND:**

«Jeg synes det er nyttig å vite at når jeg ser på barnets atferd så vet jeg at det ligger en følelse bak.»

«Jeg skjønner på en annen måte at jeg har møtt barnet på feil følesler. Jeg har skjönt at jeg har reagert mer på mine egne følelser enn barnets. Etter dette kurset er det lettere for meg å sette meg inn i barnet mitt og hvordan han har det.»

«Jeg har vært på COS-kurs, men vi gikk ikke i dybden. Her gikk vi mer i dybden på et tema, følelser. COS-kurs passet fint i kombinasjonen med dette kuset.»

STYRETS ÅRSBERETNING 2020

ART AV VIRKSOMHETEN

Stiftelsen Kirkens Familievern er en stiftelse for kirkelige familievernkontor. Stiftelsens formål er å yte hjelp til familier, par og enkeltpersoner der det foreligger vansker, konflikter eller kriser i familien, eller som ønsker å forebygge slike vansker knyttet til samliv og samhandling. Stiftelsen skal gjennom sin virksomhet styrke familie, ekteskap, foreldreskap, samliv og ensliges stilling i kirke og samfunn.

Virksomheten har en diakonal forankring, og skal hjelpe klienter ut fra deres forutsetninger uansett sosial status, livsførsel, legning, religiøs tro eller politisk overbevisning.

Stiftelsen Kirkens Familievern består ved utgangen av 2020 av 10 familievernkontor som ligger i henholdsvis Øst-Finnmark, Mosjøen, Trondheim, Haugalandet, Sør-Rogaland, Øvre Telemark, Ringerike/Hallingdal, Otta, Follo og Oslo. Det er en liten sentral administrasjon i Oslo.

REDEGJØRELSE FOR FREMTIDIG UTVIKLING

Stiftelsen har i 2020 for det alt vesentlige løst målene som ble satt for året. Året har, som resten av verden, vært preget av Korona pandemien. Dette har medført at vi har hatt stengte kontor i perioder, flere samtaler på teams/digitalt, lite eller ingen samlinger for ansatte. Kontorene har til tross for utfordringene levert gode tjenester.

Alle våre 10 kontorer har driftsavtale med Bufetat. Vi ønsker i 2021 fortsatt å kunne tilby våre tjenester i den

samme grad som tidligere, samt at driften kan drives økonomisk forsvarlig. Alle avtaler med Bufetat er videreført fra 2020.

REDEGJØRELSE FOR ÅRSREGNSKAPET

Styret mener at årsregnskapet gir et rettviseende bilde av stiftelsens eiendeler og gjeld, finansielle stilling og resultat.

Stiftelsens bokførte driftsinntekter har en reduksjon fra forrige år på -5,3 %. Nedgangen skyldes generell lavere aktivitet på kontorene i 2020, grunnet Covid 19 situasjonen. Driftsinntektene reflekterer i all hovedsak netto forbrukte tilskuddsmidler for 2020.

Nøkkeltall fra resultatregnskapet	2020	2019
Driftsinntekter	130 396 931	137 692 412
Resultat av ordinær drift	- 142 193	703 364
Endring pensjonsforpliktelser	-3 648 410	-8 077 325
Årets resultat	-3 790 603	-7 379 771

Egenkapital pr. 31.12.2020 er kr 4 923 742

Kontantstrømoppstilling viser netto økning i stiftelsens kontantbeholdning pr. 31.12.20 på kr. 8 676 262,- sammenlignet med 31.12.19

FINANSIELL RISIKO

Inntektene består i hovedsak av driftstilskudd fra Bufetat. I henhold til driftsavtalen skal ubenyttede midler av tilskuddet tilbakeføres. Dersom driftskostnadene overstiger tilskuddet, må dette dekkes av stiftelsens egenkapital. Løpende betalbare pensjonsutgifter dekkes i henhold til driftsavtalen av Bufetat, dermed er usikkerhet knyttet til pensjonsutgifter eliminert.

Kredittrisikoen, likviditetsrisikoen og markedsrisikoen anses som liten da alle inntekter er knyttet til driftsavtaler i statelig regi.

FORTSATT DRIFT

Driftsavtalene er videreført, stiftelsen har positiv drift, god likviditet og positiv egenkapital. Styret og daglig leder bekrefter at forutsetningen om fortsatt drift er lagt til grunn ved avleggelsen av årsregnskapet.

RESULTATDISPONERINGER

Stiftelsens underskudd på -kr 3 790 603,- føres mot annen egenkapital.

Underskuddet består av -kr 3 648 410,- i endring av bokført pensjonsforpliktelse og netto resultat ordinær drift – kr. 142 193,-.

ARBEIDSMILJØ

Det har vært et sykefravær i 2020 på totalt 4,81 %, av dette er 0,90 % korttidsfravær og 3,91 % langtidsfravær over 16 dager.

Det ble gjennomført medarbeiderundersøkelse for alle enheter i november 2020. Medarbeiderundersøkelsen hadde et ekstra fokus på utfordringer knyttet til korona-situasjonen.

Styret anser arbeidsmiljøet i stiftelsen som tilfredsstillende og har ikke iverksatt spesielle tiltak på dette området i 2020. Det har ikke vært skader eller ulykker i løpet av 2020.

LIKESTILLING

Stiftelsens Kirkens Familievern jobber målrettet for å fremme likestilling og hindre diskriminering.

Det er ikke mottatt tilbakemeldinger om at noen opplever stiftelsens personalpolitikk som diskriminerende, verken direkte eller gjennom medarbeiderundersøkelsen. Etter vår oppfatning er likestillingsspørsmål tilfredsstillende ivaretatt.

Stiftelsen har ved årets utgang 185 ansatte fordelt på 48 menn og 137 kvinner.

Stiftelsens styre består av 4 kvinner og 3 menn, 2 kvinner og 1 mann er varamedlemmer. Ledergruppen består av 5 menn og 5 kvinner.

YTRE MILJØ

Korona pandemien har hatt stor innvirkning på reisevirksomheten i 2020, og resultert i at mye av møtevirksomheten på tvers av enhetene har blitt gjennomført digital. Dette har hatt positive miljømessige konsekvenser på grunn av redusert reisevirksomhet, samtidig som det har gitt grunnlag for effektiv møtevirksomhet via digitale plattformer. På denne måten har vi fått testet ut dette i

praksis, og fått nyttig læring av erfaringene. Dette er en praksis som videreføres, og som vil være viktig for videreutvikling av samhandling både internt og eksternt. Reiseaktiviteten vil gå opp igjen i 2021, men sannsynligvis ikke til samme nivå som i 2019.

HENDELSER ETTER BALANSEDATO

Regnskapet er avlagt under forutsetning om fortsatt drift.

Oslo, 16.03.2021

Helle Dorthea Gjetrog
Styreleder

Øyvind Håbrekke
Styremedlem

Lill-Mari Lande
Styremedlem

Bård Mæland
Nestleder

Birgitte Jordahl
Styremedlem

Solveig Kopperstad Bratseth
Direktør

Asbjørn Sagstad
Styremedlem

Sissel Roland
Styremedlem

STIFTELSESSTYRET

HELLE DORTHEA GJETRANG
(STYRELEDER)

BÅRD MØLAND
(NESTLEDER)

SISSEL ROLAND
(STYREMEDLEM)

BIRGITTE JORDAHL
(STYREMEDLEM)

ASBJØRN SAGSTAD
(STYREMEDLEM)

ØYVIND HÅBREKKE
(STYREMEDLEM)

LILL-MARI LANDE
(STYREMEDLEM)

ROBERT WRIGHT
(VARAMEDLEM)

VALBORG ORSET STENE
(VARAMEDLEM)

LEDERGRUPPEN I STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN

SOLVEIG KOPPERSTAD BRATSETH
DIREKTØR

REGION NORD

LISE LANGØ
LEDER MOSJØEN

JAN HELGE
LEDER ØST-FINNMARK

REGION MIDT

GEIR L. HULTGREN
LEDER TRONDHEIM

CATHRINE STEFFENSEN
LEDER SØR-ROGALAND

RANDI ORHAMMER
LEDER HAUGELANDET

REGION SØR

FRØYDIS S. DEKKO
LEDER RINGERIKE OG
HALLINGDAL

GUNNAR OFTE
LEDER ØVRE TELEMARK

REGION ØST

GEIR VIK
LEDER OTTA

TOR-ANDRÉ RIBE-ANDERSEN
LEDER FOLLO

KIRSTI GARPE
LEDER CHRISTIANIA

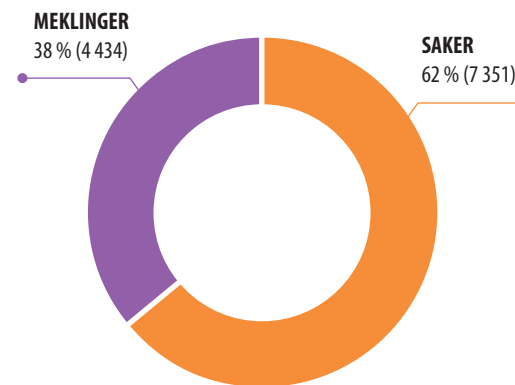
STATISTIKK

Stiftelsen Kirkens Familievern (SKF) består av 10 kontorer over hele landet. Kontorene tilbyr samtaler og meklinger til par, familier og enkeltpersoner som opplever utfordringer i nære relasjoner. Utadrettet tilbyr SKF ulike kurs og veiledning til publikum og hjelpeapparat. Her vises statistikk over denne virksomheten. Tallene er hentet fra familiekontorenes fagprogram FADO, et fellesprogram for statlige kontorer, SKF-kontorer og andre.

SAMTALER OG MEKLINGER

Når folk henvender seg til familievernkontorene tilbys det samtaler (kliniske saker) og meklinger. Samtaler tilbys når det oppleves vansker, konflikter eller krise i nær familie og i foreldresamarbeidssaker. Mekling tilbys gifte og samboere som skal flytte fra hverandre. Mekling er og til foreldre som ikke bor sammen, men som vil gjøre endringer mht foreldreansvar, bosted eller samvær for felles barn.

I 2020 hadde SKF til sammen 11 785 nye henvendelser av kliniske saker og meklinger. Av disse var 7 351 (62 %) kliniske saker og 4 434 (38 %) meklinger (se figur 1).

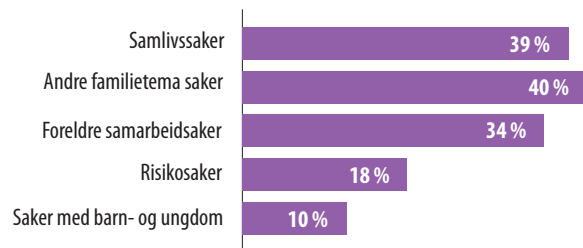
Figur 1 SKF 2020. Fordeling av saker og meklinger. Antall og prosent

ENDRING I ANTALL SAKER OG MEKLINGER

Tabellen viser endring i antall saker og meklinger fra 2019 til 2020. Det har totalt sett vært en nedgang på 6,9 % (866 saker og meklinger), fra 12 651 til 11 785 i denne perioden. Tabellen viser en nedgang i antall kliniske saker på 8,9 % (718), fra 8 069 til 7 351. Og en nedgang i antall meklinger på 3,2 % (148), fra 4 582 til 4 434 (se tabell 1).

	2019	2020	ENDRING I ABSOLUTTE TALL OG % 2019–2020
SAKER	8 069	7 351	-718 (8,9 %)
MEKLINGER	4 582	4 434	-148 (3,2 %)
TOTALT	12 651	11 785	-866 (6,9 %)

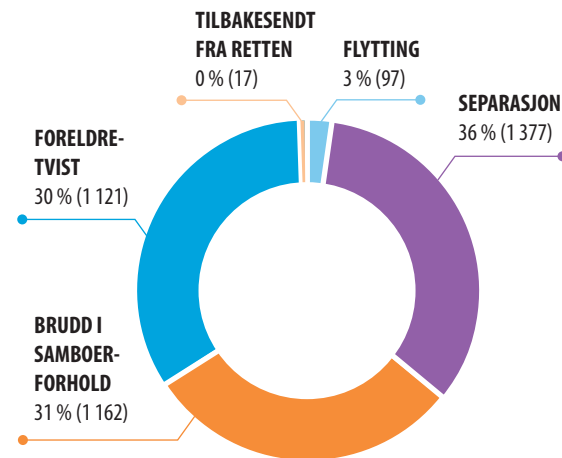
Tabell 1 SKF 2019–2020. Antall saker og meklinger. Endring i antall og prosent

Figur 2 SFK 2020. Fordeling av tema i kliniske saker. Prosent

ULIKE TYPER SAMTALER

I en samtale (klinisk sak) kan det være *flere tema*. I 2020 var det «Andre familietemasaker» som var det vanligste (40%). Deretter følger «Samlivssaker» (39%), «Foreldresamarbeid» (34%), «Risikosaker» (18%) og «Barn og ungdom» (10%) (se figur 2).

Figur 3 SFK 2020. Fordeling av type meklings. Antall og prosent

ULIKE TYPER MEKLING

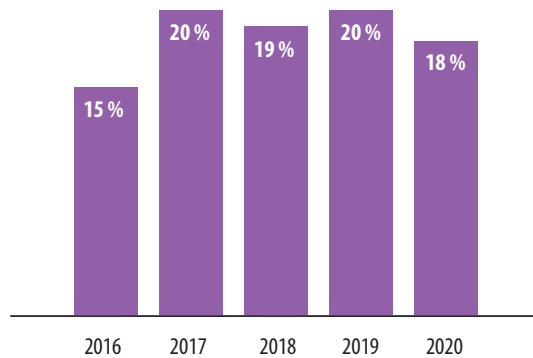
En skiller mellom ulike typer meklings. I 2020 var det 1 377 (36 %) meklings i forbindelse med separasjon. Det var 1 162 (31 %) meklings knyttet til brudd i samboerforhold. Det var 1 121 (30 %) foreldretvist meklings. Til sammen 17 saker (0 %) var tilbakesendt fra retten og 97 saker (3 %) var flyttemeklings (se figur 3). Til sammenligning med 2019 var det 34 % (1 399) meklings knyttet til separasjon, 32 % (1 282) brudd i samboerforhold og 31 % (1 264) foreldretvist meklings. 13 saker (0 %) var tilbakesendt fra retten og 113 saker (3 %) var flyttemeklings.

	2019	2020	ENDRING I ABSOLUTTE TALL OG % 2019 – 2020
KLINISKE SAMTALER	34 567	31 301	-3 266 (9,5 %)
MEKLINGER	8 215	7 077	-1 138 (13,9 %)
TOTALT	42 782	38 378	-4 404 W(10,3 %)

Tabell 2 SFK 2019-2020. Antall konsultasjoner. Endring i antall og prosent

KONSULTASJONER

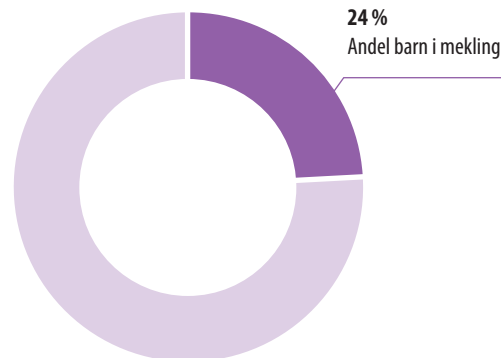
Tabellen viser endring i antall konsultasjoner i kliniske samtaler og meklings fra 2019 til 2020. Det har totalt sett vært en nedgang på 10,3 % (4 404) konsultasjoner i denne perioden, fra 42 782 til 38 378. Tabellen viser en nedgang på 9,5 % (3 266), fra 34 567 til 31 301 i kliniske saker. Og en nedgang på 13,9 % (1 138), fra 8 215 til 7 077 for meklings (se tabell 2).

Figur 4 SKF 2016-2020. Andel barn i samtaler og mekling. Andel av nye saker

BARN S DELTAGELSE

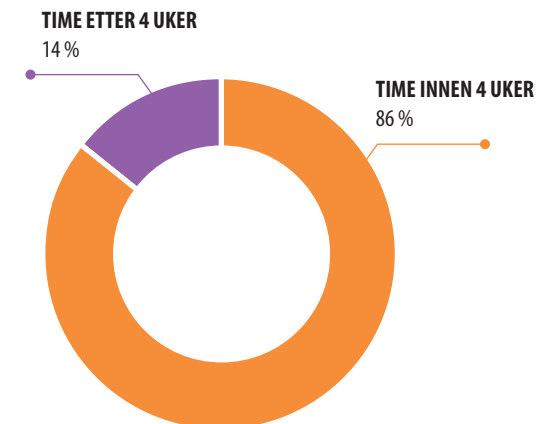
Andelen barn som deltok i samtale eller mekling i 2020 var på 18 % (1 888) av totalt antall nye samtaler og meklinger (10 766). I siste femårsperiode, fra 2016 til 2020 har andelen barn i samtale eller mekling variert mellom 15 % til 20 % av totalt antall nye saker gjeldende år. I 2016 var andelen barn 15 % (1 756). I 2017 20 % (2 223), i 2018 19 % (2 395) og i 2019 20 % (2 348) av totalt antall nye saker.

Figur 5 SKF 2020. Andel barn i mekling. Avsluttede meklinger

BARN I MEKLING

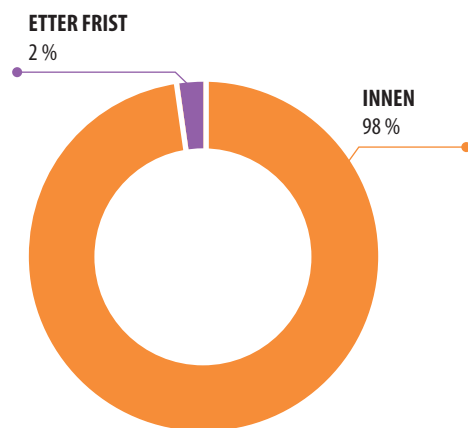
Andelen barn over 7 år som deltok i mekling i 2020 var på 24 %, andel av avsluttede meklinger (se figur 5). I 2019 var andelen barn på 26 %.

Figur 6 SKF 2020. Ventetid kliniske saker. Andel som får time før eller etter 4 uker

VENTETID – SAMTALE

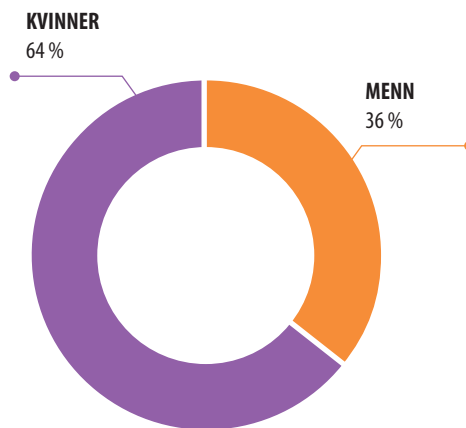
Tilsammen 86 % av de som henvendte seg til familievernkontorene i 2020 med ønske om samtale fikk det innen fire uker. Tilsammen 14 % fikk time etter fire uker (se figur 6). I 2019 var det 89 % av de som henvendte seg som fikk time innen fire uker og 11 % som fikk time etter fire uker.

Figur 7 SKF 2020. Ventetid meklings. Andel som får time før eller etter frist på 3 uker

VENTETID – MEKLING

De fleste, 98 % som begjærte meklings i 2020 fikk time innen tre uker. 2 % fikk time etter tre uker (se figur 7). I 2019 fikk 97 % time innen tre uker og 3 % etter tre uker.

Figur 8 SKF 2020. Andel menn og kvinner som henvender seg

MENN SOM HENVENDER SEG

Det er flest kvinner som henvender seg for å få time til samtale eller meklings. I 2020 var det 36 % menn og 64 % kvinner som tok kontakt (se figur 8). I 2019 var andelen 35 % menn og 65 % kvinner.

OPPSUMMERENDE KOMMENTARER

Statistikken viser en nedgang i antall saker, konsultasjoner og barns deltakelse fra 2019 til 2020. Nedgangen skyldes koronapandemien, som blant annet førte til en nedstengning av hele familievern-tjenesten i en periode i mars 2020.

Vi erfarte i tillegg at mange klienter avlyste/ombestemte sine avtaler, grunnet symptomer, karantene eller andre koronarelaterte årsaker. Det ble etter hvert åpnet for digitale avtaler i kliniske saker, men langt fra alle saker egnet seg for dette tilbudet.

Det ble utfordrende å administrere barns deltakelse i digitale møter, i tillegg til saker der foreldre hadde et konfliktfylt samarbeid om barn.

Stiftelsen Kirkens Familievern

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN

TLF: 23 33 22 20 · E-POST: POST@KIRKENSFAMILIEVERN.NO

WWW.FAMILIEVERN.NO

